

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till
revidering av bestämmelserna om vapenbrott**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att bestämmelserna om vapenbrott samlas i strafflagen i enlighet med den koncentrationsprincip som följts vid strafflagsreformen. I strafflagen samlas de straffbestämmelser om vapen som i dag finns i skjutvapenlagen och ordningslagen och som innehåller hot om fängelsestraff. Vid utformandet av straffbestämmelserna har man även i övrigt följt de principer som hör till totalreformen av strafflagen. Inga innehållsliga ändringar föreslås i straffbestämmelserna. Också straffnivån bibehålls oförändrad.

Skjutvapenbrotten delas in i tre grovhetsgrader, dvs. skjutvapenbrott, grovt skjutvapenbrott och lindrigt skjutvapenbrott. Övriga vapenbrott är brott mot bestämmelserna om farliga föremål, innehav av farligt föremål och innehav av ett föremål eller ämne som

lämpar sig för att skada någon annan. Straffbestämmelserna om skjutvapenförseelse kvarstår i skjutvapenlagen.

Även i skjutvapenlagen, ordningslagen och i vissa kapitel i strafflagen görs de ändringar som är nödvändiga på grund av att bestämmelserna om vapenbrott överförs till strafflagen. Dessutom föreslås det att till skjutvapenlagen fogas bestämmelser om att polisen har rätt att under vissa förutsättningar förstöra sådana vapendelar, gassprayer, patroner eller särskilt farliga projektiler som avses i skjutvapenlagen, om de är av ringa värde. En motsvarande bestämmelse om förstörande som gäller andra vapen kvarstår i ordningslagen.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING.....	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1. Nuläge och bedömning av det	3
2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen.....	3
3. Propositionens verkningar	4
4. Beredningen av propositionen	4
5. Samband med andra propositioner samt med internationella fördrag och förpliktelser	4
DETALJMOTIVERING	6
1. Lagförslag	6
1.1. Strafflagen	6
2 a kap. Om böter, förvandlingsstraff och ordningsbot.....	6
34 a kap. Om terroristbrott.....	6
41 kap. Om vapenbrott	6
1.2. Skjutvapenlagen	8
1.3. Ordningslagen.....	9
2. Ikraftträdande	9
LAGFÖRSLAGEN.....	10
om ändring av strafflagen.....	10
om ändring av skjutvapenlagen	13
om ändring av ordningslagen	15
BILAGA	17
PARALLELLTEXTER	17
om ändring av strafflagen.....	17
om ändring av skjutvapenlagen	22
om ändring av ordningslagen.....	25

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge och bedömning av det

Bestämmelserna om skjutvapenbrott har reviderats genom skjutvapenlagen (1/1998;101—103 §), som trädde i kraft den 1 mars 1998, och genom en kompletterande lagändring år 2001. Dessutom har till 101 §, som gäller skjutvapenbrott, fogats ett 3 mom. genom en lag som trädde i kraft den 1 januari 2004. Straffbestämmelserna om farliga eggvapen och andra farliga tillhyggen och ämnen har reviderats grundligt och överförts från den upphävda lagen om eggvapen till ordningslagen (612/2003), som trädde i kraft den 1 oktober 2003.

I enlighet med den koncentrationsprincip som följts vid strafflagsreformen föreslås det nu att de bestämmelser om vapenbrott som innehåller hot om fängelsestraff överförs till strafflagen. I strafflagen finns det redan i dag straffbestämmelser om sprängämnesbrott (44 kap. 11 §) och ovarsam hantering (44 kap. 12 §) samt brott mot förbudet mot kemiska respektive biologiska vapen (11 kap. 7 a och 7 b §). Enligt strafflagens 17 kap. 1 a § kan den som genom att utrusta eller försöka utrusta en organiserad kriminell sammanslutning med bl.a. explosiva varor, vapen eller farliga föremål eller ämnen dömas för deltagande i en organiserad kriminell sammanslutnings verksamhet. Vissa vapenbrott som begåtts i terroristiskt syfte bestraffas enligt strafflagens 34 a kap. 1 §. Dessutom är det att någon använder skjutvapen eller utrustar sig med skjutvapen eller något annat vapen en kvalificeringsgrund i fråga om flera av brotten i strafflagen.

Förenta Nationernas generalförsamling godkände 2001 ett tilläggsprotokoll till konventionen mot gränsöverskridande organiserad brottslighet, dvs. tilläggsprotokollet mot olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, deras delar och komponenter och ammunition, nedan skjutvapenprotokollet. Finland undertecknade protokollet i januari 2002. Protokollet kan medföra en del mindre ändringar också i bestämmelserna om vapenbrott. Innan protokollet sätts i kraft nationellt

bör man dock slutföra de förhandlingar som inom Europeiska gemenskaperna förs mellan kommissionen och medlemsstaterna och som gäller frågan om hur konventionens artiklar skall tolkas och följas inom Europeiska unionen. Förhandlingarna kommer sannolikt inte att kunna avslutas före 2005.

Eftersom det fortfarande är oklart till vilka delar skjutvapenprotokollet kommer att förutsätta ändringar i straffbestämmelserna om vapenbrott, föreslås det inte att de eventuella ändringarna görs i detta sammanhang. De är naturligtast att göra ändringarna senare, i samband med att protokollet genomförs nationellt.

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

Syftet med propositionen är att i strafflagen samla de straffbestämmelser om vapen som i dag finns i skjutvapenlagen och ordningslagen. Inga ändringar i sak föreslås i straffbestämmelserna. I bestämmelserna görs endast mindre tekniska ändringar som beror på överföringen till strafflagen.

Till strafflagens nya kapitel om vapenbrott fogas således skjutvapenbrotten (1—3 §). De föreslagna skjutvapenbrotten är skjutvapenbrott, grovt skjutvapenbrott och lindrigt skjutvapenbrott. Bestämmelserna om skjutvapenförseelse kvarstår i reducerad form i skjutvapenlagen. Övriga vapenbrott är brott mot bestämmelserna om farliga föremål (4 §), innehav av farligt föremål (5 §) och innehav av ett föremål eller ämne som lämpar sig för att skada någon annan (6 §). Dessa brott överförs från ordningslagen.

De nya bestämmelserna om förverkandepåföljder i strafflagens 10 kap. ansågs huvudsakligen ersätta de särskilda bestämmelser som i dag finns i skjutvapenlagens 104 §. Det föreslås dock att i skjutvapenlagens 104 § skall kvarstå bestämmelsen om att ett yrkande på förverkande inte behöver framställas, om en förverkandepåföljd vore oskälig med beaktande av omständigheterna. Genom bestämmelsen säkerställs att såväl polisen som

åklagaren har möjlighet att av nämnda orsaker avstå från att göra ett yrkande på förverkande. Domstolen kan enligt 10 kap. 10 § i strafflagen avstå från att döma ut en förverkandepåföljd på den grunden att påföljden vore oskäligen.

Det föreslås att polisen skall ha rätt att förstöra bl.a. vapendelar av ringa värde redan innan dessa har dömts förverkade till staten. Enligt förslaget kan föremålen förstöras om det är uppenbart att de av domstol skulle dömas förverkade till staten. Förslaget motsvarar ordningslagens bestämmelser om förstörande av andra farliga och skadliga föremål och ämnen.

3. Propositionens verkningar

Ett av de centrala syftena med totalreformen av strafflagen har varit att i strafflagen samla de viktigaste straffbestämmelserna utanför strafflagen. När straffbestämmelser, t.ex. de som gäller vapenbrott, samlas och överförs till strafflagen betonas samtidigt klandervärde hos brotten i fråga. Propositionen väntas också i någon mån förebygga vapenbrott samt de men och kostnader som dessa förorsakar.

Dessutom kommer förslaget om att polisen har rätt att förstöra vissa vapendelar, gas-sprayer, patroner och särskilt farliga projektiler av ringa värde redan innan de av domstol har dömts förverkade till staten att medföra inbesparingar i kostnaderna för domstolsprocesser. T.ex. 2002 levererades 1 197 gas-sprayer och mer än 60 000 patroner som övergått i statens ägo till Polisens teknikcentral för förstöring. Enligt förslaget kunde en del av föremålen i dylika fall förstöras direkt vid polisrättningen, utan att saken förs till åklagare och domstol, eftersom föremålen är av ringa värde.

4. Beredningen av propositionen

Bestämmelserna om skjutvapenbrott i skjutvapenlagen har reviderats 1998 och 2001. Dessutom har till lagens 101 §, som gäller skjutvapenbrott, fogats ett 3 mom. genom en lag som trädde i kraft den 1 januari 2004. Straffbestämmelserna om farliga eggvapen och andra farliga tillhyggen och äm-

nen har reviderats grundligt och överförts från den upphävda lagen om eggvapen till ordningslagen, som trädde i kraft den 1 oktober 2003.

Den arbetsgrupp som justitieministeriet tillsatte den 26 augusti 2003 beredde ett förslag till bestämmelser om vapenbrott (Justitieministeriets utlåtanden och utredningar 2003:38). Arbetsgruppen föreslog i enlighet med sitt uppdrag att de bestämmelser om vapenbrott som finns i skjutvapenlagen och ordningslagen samlas i strafflagen. Utlåtande om arbetsgruppens förslag begärdes av 27 myndigheter och organisationer. I utlåtandena förhöll man sig positivt till arbetsgruppens förslag.

Lagförslaget har beretts som tjänsteuppdrag vid justitieministeriet.

5. Samband med andra propositioner samt med internationella fördrag och förpliktelser

Förenta Nationernas generalförsamling godkände den 8 juni 2001 genom resolution nr 55/255 ett tilläggsprotokoll till konventionen mot gränsöverskridande organiserad brottslighet, dvs. tilläggsprotokollet mot olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, deras delar och komponenter och ammunition. Finland undertecknade protokollet den 23 januari 2002. Protokollet träder i kraft 90 dagar efter att den fjortonde signatarstaten har ratificerat det och när den ovan nämnda egentliga konventionen har trätt i kraft. I praktiken kan skjutvapenprotokollet träda i kraft tidigast 2005.

Den konvention som skjutvapenprotokollet gäller är till sin natur ett s.k. blandavtal, dvs. ett avtal med delad behörighet, vars bestämmelser hör dels under Europeiska gemenskapens behörighet, dels under medlemsstaternas behörighet. Därför måste de förhandlingar som inom Europeiska gemenskapen förs mellan kommissionen och medlemsstaterna om hur konventionens artiklar skall tolkas och följas inom Europeiska unionen slutföras innan skjutvapenprotokollet kan sättas i kraft nationellt. Det kan även komma att krävas ändringar i rådets direktiv om kontroll av förvärv och innehav av vapen (91/477/EEG), nedan vapendirektivet. De nuvarande krimi-

naliseringarna av vapenbrotten grundar sig redan i hög grad på bestämmelserna i vapendirektivet. Förhandlingarna kommer sannolikt inte att kunna slutföras före 2005.

Både skjutvapenprotokollet och vapendirektivet innehåller bestämmelser som inverkar direkt på vilka av de gärningar som strider mot protokollet och direktivet som skall kriminaliseras i medlemsstaterna och på vilket sätt. Gärningar som sannolikt bör kriminaliseras i någon mån är bl.a. olovlig förmed-

ling av skjutvapen, förfälskning eller utplåning av märkningar på skjutvapen och brott mot bestämmelserna om import och export av vapen. De sistnämnda bestämmelserna har ännu inte fastslagits.

Eftersom det ännu är oklart till vilken del det blir nödvändigt att ändra bestämmelserna om skjutvapenbrott på basis av skjutvapenprotokollet, kommer de ändringar som behövs att göras i samband med att protokollet genomförs nationellt.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

1.1. Strafflagen

2 a kap. Om böter, förvandlingsstraff och ordningsbot

9 §. *Ordningsbotsföreseelser*. Det föreslås att i paragrafen görs de ändringar som beror på att vapenbrotten överförs till strafflagen. I det gällande 4 mom. hänvisas till vissa föreseelser i ordningslagen. Enligt förslaget fogas bestämmelser om en del av dessa föreseelser till kapitlet om vapenbrott i strafflagen. Därför föreslås det att 4 mom. ändras och att i 5 mom. tas in bestämmelser om att ordningsbot kan bestämmas som påföljd för ringa innehav enligt 41 kap. 6 § av ett föremål eller ämne som lämpar sig för att skada någon annan. Det gällande 5 mom. blir 6 mom. Till 41 kap. 7 § i strafflagen fogas också en bestämmelse om möjlighet att använda ordningsbot vid de ovan nämnda ringa brotten.

34 a kap. Om terroristbrott

1 §. *Brott som begåtts i terroristiskt syfte*. Det föreslås att den hänvisning till ordningslagens 17 § 1 mom. som finns i 2 punkten stryks, eftersom det enligt förslaget skall föreskrivas om brott mot bestämmelserna om farliga föremål i kapitlet om vapenbrott i strafflagen i stället för i det nämnda lagrummet.

41 kap. Om vapenbrott

Det föreslås att bestämmelserna om vapenbrott tas in i strafflagens 41 kap., som är ledigt. Bestämmelserna finns då nära brotten i lagens 44 kap., som gäller brott som äventyrar andras hälsa och säkerhet. Bestämmelserna om vapenbrott får sin slutliga placering i strafflagen i samband med den övergripande översyn som enligt planerna skall avsluta totalreformen av strafflagen.

1 §. *Skjutvapenbrott*. Till paragrafen över-

förs de gällande bestämmelserna om skjutvapenbrott i 101 § i skjutvapenlagen. Bestämmelserna om skjutvapenbrott reviderades genom skjutvapenlagen, som trädde i kraft den 1 mars 1998, och genom en kompletterande lagändring 2001. Dessutom har ett 3 mom. fogats till nämnda 101 § genom en lag som trädde i kraft den 1 januari 2004.

Det är endast några år sedan reformen av skjutvapenbrotten trädde i kraft, och dess tillämpning har veterligen inte orsakat några nämnvärda problem. Det enda som behöver ändras när paragrafen överförs är hänvisningarna till skjutvapenlagen. Därför hänvisas beträffande detaljerna i paragrafen till motiveringen till 101 § i skjutvapenlagen (RP 183/1997 rd, s. 128—130, RP 110/2000 rd, s. 57—58 och RP 5/2003 rd, s. 18—19).

2 §. *Grovt skjutvapenbrott*. I paragrafen föreslås bestämmelser om grovt skjutvapenbrott. Den föreslagna paragrafen motsvarar bestämmelserna i skjutvapenlagens 102 §, vilka som sådana överförs till 2 §. Enligt motiveringen till 1997 års regeringsproposition (RP 183/1997 rd, s. 130) var det nödvändigt att skriva in en gärningsform som gäller grovt skjutvapenbrott i skjutvapenlagen, i synnerhet på grund av att det hade kommit fram vissa fall av brott där skjutvapenbrottet hade hänfört sig till en betydande mängd olagligt innehavna vapen och där gärningarna hade varit synnerligen väl planerade på förhand. Också den europeiska integrationen och sloandet av regelbunden övervakning vid de inre gränserna förutsatte att det finns tillräckliga sanktioner för allvarigare gärningsformer. För en mer ingående redogörelse hänvisas till motiveringen till skjutvapenlagens 102 § (RP 183/1997 rd, s. 130—131).

3 §. *Lindrigt skjutvapenbrott*. I paragrafen föreskrivs om lindrigt skjutvapenbrott. Paragrafen motsvarar skjutvapenlagens 103 § 1 mom. Endast brottsbenämningen föreslås bli ändrad till lindrigt skjutvapenbrott, vilket motsvarar det vedertagna uttrycket för den lindrigaste gärningsformen av en brottstyp som är indelad i tre grovhetsgrader. Det före-

slås också att till paragrafen fogas de nödvändiga hänvisningarna till skjutvapenlagen. Bestämmelserna om skjutvapenförseelse i det gällande 2 mom. kvarstår dock i skjutvapenlagens 103 §.

För en mer ingående redogörelse för paragrafen hänvisas till motiveringen till skjutvapenlagens 103 § 1 mom. (RP 183/1997 rd, s. 131—132).

4 §. *Brott mot bestämmelserna om farliga föremål.* Till paragrafen överförs straffbestämmelserna i 17 § 1 och 2 mom. i ordningslagen. Det brott som avses i 17 § 3 mom. i ordningslagen föreslås utgöra ett självständigt brott, om vilket föreskrivs i 5 §. Inga ändringar föreslås i brottsbenämningen eller bestämmelsens innehåll i sak. Brottets materiella innehåll bestäms fortfarande enligt ordningslagens 9 §, till vilken det hänvisas i den föreslagna paragrafen.

Eftersom den föreslagna paragrafen i sak motsvarar 17 § 1 och 2 mom. i den ordningslag som nyligen trätt i kraft, hänvisas här till motiveringen till ordningslagens 17, 9 och 12 § (RP 20/2002 rd, s. 38—40, 42—43 och 46 samt allmänna motiveringen, s. 22—24).

5 §. *Innehav av farligt föremål.* Paragrafen motsvarar ordningslagens 17 § 3 mom., som föreslås utgöra ett självständigt brott som gäller innehav av farligt föremål. För tydlighetens skull fogas till paragrafen omnämmandet ur ordningslagen av att innehavet är straffbart "på allmän plats eller i ett trafikmedel på allmän plats". En särskild paragraf behövs framför allt för att förhindra att straffbestämmelser med sinsemellan avvikande straffskalor ingår i samma paragraf. När det gäller motiveringen hänvisas till vad som sagts vid 4 § och till den motivering till ordningslagen som nämns där.

6 §. *Innehav av ett föremål eller ämne som lämpar sig för att skada någon annan.* Till paragrafen överförs straffbestämmelserna från ordningslagens 18 §. Inga ändringar föreslås i brottets innehåll i sak. Brottets materiella innehåll bestäms fortfarande enligt ordningslagens 10 och 11 §, till vilka det hänvisas i den föreslagna paragrafen. Det föreslås dock att i paragrafen görs både tekniska ändringar som motsvarar de formuleringar som har använts vid totalreformen av strafflagen och andra ändringar som förtydli-

gar bestämmelsen.

Det föreslås att brottsbenämningen skall vara "innehav av ett föremål eller ämne som lämpar sig för att skada någon annan". Redan brottets namn i sig anger således bättre än i dag att det är fråga om ett brott som framför allt gäller innehav.

Straffbestämmelsen skall liksom den gällande bestämmelsen avse gärningar som strider mot ordningslagens 10 och 11 §. De nämnda paragraferna skiljer sig klart från varandra, vilket dock inte framgår av formuleringen i ordningslagens gällande 18 §. Därför föreslås det att bestämmelsen för tydlighetens skull indelas i två moment enligt vilken av paragraferna i ordningslagen överträddelsen gäller. Det föreslås dessutom att i momenten görs preciseringar så att de straffbara gärningssätten, gärningsorterna och föremålen för gärningarna klarare än i dag framgår av själva paragrafen. I dag framgår dessa omständigheter endast av motiveringen till ordningslagen. Genom de föreslagna preciseringarna eftersträvas således inte några ändringar i sak i ordningslagens gällande 18 §.

1 mom. I momentet föreskrivs om sådant innehav som strider mot ordningslagens 10 §. Det föreslås att till paragrafen för tydlighetens skull fogas ett uttryckligt omnämmande av att innehav är straffbart endast på allmän plats. Av samma orsak föreslås det att till bestämmelsen även fogas ett uttryckligt omnämmande av att det också är straffbart att inneha ett föremål som är förvillande likt ett skjutvapen eller en explosiv vara.

2 mom. I momentet kriminaliseras ett förfarande som strider mot ordningslagens 11 §. Av denna straffbestämmelse framgår det exaktare än av ordningslagens gällande 18 § vilka gärningar som kriminaliseringen är tänkt att gälla. För innehav av ett föremål som lämpar sig för att skada någon annan döms enligt förslaget även den som i strid med ordningslagens 11 § säljer eller på något annat sätt till den som inte fyllt 18 år varaktigt överlåter ett luftvapen, vapen med fjäderfunktion eller en harpun.

Eftersom den föreslagna bestämmelsen i sak motsvarar 18 § i den ordningslag som nyligen trätt i kraft, hänvisas här till motiveringen till ordningslagens 18 samt 10 och 11 §

(RP 20/2002 rd, s. 40—42 och 46 samt allmänna motiveringen, s. 22—24).

7 §. *Ordningsbot*. I paragrafen föreslås en hänvisningsbestämmelse om möjligheten att använda ordningsbot i fråga om vissa ringa brott som avses i 6 §. Syftet med förslaget är att ordningsbot fortfarande skall kunna användas i den omfattning som föreskrivs i ordningslagens gällande 19 §. Till dessa delar hänvisas till motiveringen till ordningslagens 19 § (RP 20/2002 rd, s. 26 och 46). I den föreslagna paragrafen hänvisas till strafflagens 2 a kap. 9 §, som föreslås bli ändrad i samma syfte.

1.2. Skjutvapenlagen

Det föreslås att de bestämmelser i skjutvapenlagen som gäller skjutvapenbrott huvudsakligen överförs till kapitlet om vapenbrott i strafflagen. Skjutvapenlagens 101 § föreslås därför bli upphävd. Det föreslås att lagens 102—104 § ändras och att en ny 104 a § fogas till lagen.

102 §. *Skjutvapenbrott*. Det föreslås att de gällande bestämmelserna om grovt skjutvapenbrott i paragrafen ersätts med hänvisningar till straffbestämmelserna om skjutvapenbrott, grovt skjutvapenbrott och lindrigt skjutvapenbrott i 1—3 § i strafflagens nya 41 kap. Likaså hänvisas i paragrafen till bestämmelserna om ovarsam hantering i 44 kap. 12 § i strafflagen.

103 §. *Skjutvapenförseelse*. Det föreslås att skjutvapenlagens 103 § ändras så att endast de förseelser som avses i det gällande 2 mom. är straffbara som skjutvapenförseelse. Med undantag av tillräkneligheten motsvarar paragrafen i sak det gällande 2 mom. Det föreslås att bestämmelserna i 1 mom. överförs till kapitlet om vapenbrott i strafflagen och att brottsbenämningen ändras till lindrigt skjutvapenbrott. Det föreslås att i paragrafens inledande stycke och i det sista stycket görs de tekniska korrigeringar som behövs på grund av ändringen.

För att en förseelse skall vara straffbar krävs det i dag att den begås uppsåtligt. De gärningar som utgör brott enligt paragrafen består främst i försummelser av skyldigheter. Eftersom skyldigheterna gäller skjutvapen bör det krävas större omsorgsfullhet än nor-

malt när det gäller fullgörandet av dem. Också de allvarligaste försummelserna som begås av oaktsamhet bör således vara förenade med ett straffhot. Det föreslås i propositionen att de försummelser som avses i lagrummet skall bestraffas som skjutvapenförseelse också när de begås av grov oaktsamhet. Frågan om när oaktsamheten skall anses vara grov avgörs utifrån en helhetsbedömning och även i övrigt med iakttagande av de grunder som nämns i 3 kap. 7 § 2 mom. i strafflagen.

104 §. *Förverkandepåföljd*. De nya bestämmelserna om förverkandepåföljder i strafflagens 10 kap. innebär att paragrafen till övervägande del blir onödig. I 1 mom. föreslås hänvisningar till de nämnda bestämmelserna i strafflagen (RP 80/2000 rd, särskilt motiveringen till 4 §, s. 27—28).

I 2 mom. föreslås dock fortfarande en bestämmelse om att ett yrkande på förverkande inte behöver framställas om en förverkandepåföljd vore oskälig med beaktande av omständigheterna, eftersom det i praktiken har visat sig att bestämmelsen behövs. Till dessa delar hänvisas det till motiveringen till skjutvapenlagen (RP 183/1997 rd, s. 134—135). Bestämmelsen om jämkning är en särskild bestämmelse som kompletterar åklagarens rätt enligt 1 kap. 8 b § i lagen om rättegång i brottmål (689/1997) att avstå från att yrka på förverkande. Också polisen har enligt vedertagen praxis tillämpat den föreslagna bestämmelsen. Bestämmelser om domstolens rätt att jämka en förverkandepåföljd finns i 10 kap. 10 § i strafflagen.

104 a §. *Förstörande*. I paragrafen föreslås nya bestämmelser om förstörande av föremål. En anhållningsberättigad tjänsteman har rätt att bevisligen förstöra sådana vapendelar, gassprayer, patroner eller särskilt farliga projektiler enligt denna lag som får tas i beslag, om de är av ringa värde och det är uppenbart att de av domstol skulle dömas förverkade till staten.

Det är möjligt att besluta om förstöring enligt skjutvapenförordningens 63 § först efter att de föremål som skall förstöras har förklarats förverkade till staten och övergått i statens ägo. Av kostnadsinbesparingsskäl föreslås det att beslut om förstöring skall kunna fattas redan betydligt tidigare än så. Av praktiska skäl föreslås det också att beslutet om

förstöring skall kunna fattas av en anhållningsberättigad tjänsteman. Det sägs tydligare än i dag att möjligheten att förstöra föremål gäller endast föremål av ringa värde.

Eftersom bestämmelsen om förstörande endast föreslås gälla sådana föremål av ringa värde som får tas i beslag med anledning av en brottsmisstanke och som det är uppenbart att av domstol skulle dömas förverkade till staten, innebär förfarandet inte ett sådant ingrepp i det grundlagsenliga egendomsskyddet att lagförslaget borde behandlas i grundlagsordning. I ordningslagens 21 § föreskrivs redan om en motsvarande möjlighet att förstöra farliga föremål samt föremål och ämnen som lämpar sig för att skada någon annan, om de är av ringa värde.

1.3. Ordningslagen

De brott som regleras i ordningslagens 17 och 18 § och som gäller förbjudna föremål och ämnen överförs enligt propositionen till 4—6 § i strafflagens nya 41 kap., som gäller vapenbrott. Till ordningslagens 17 § fogas hänvisningar till de nämnda paragraferna i strafflagen. Det föreslås att ordningslagens 18 § upphävs. Bestämmelserna om förbjudna föremål och ämnen kvarstår fortfarande i ordningslagens 3 kap. Dessutom görs i ordningslagens 19 och 21 § de mindre ändringar som är nödvändiga.

17 §. *Övriga straffbestämmelser.* Till paragrafen fogas hänvisningar till de straffbestämmelser som överförs från ordningslagens 17 och 18 § till 41 kap. 4—6 § i strafflagen. De bestämmelser som överförs är brott mot

bestämmelserna om farliga föremål, innehav av farligt föremål och innehav av ett föremål eller ämne som lämpar sig för att skada någon annan.

19 §. *Ordningsbot.* Det föreslås att i paragrafen stryks hänvisningen till det brott som anges i 18 §, eftersom bestämmelser om detta brott föreslås i kapitlet om vapenbrott i strafflagen. På motsvarande sätt föreslås även bestämmelser om möjligheten att använda ordningsbot i det nämnda kapitlet i strafflagen.

21 §. *Förstörande och fråntagande.* Eftersom paragrafen inte innehåller några bestämmelser om förverkandepåföljder, föreslås det att omnämmandet av förverkandepåföljder i rubriken och hänvisningen till strafflagens 10 kap. i 1 mom. stryks. Hänvisningar till strafflagens 10 kap. kan rekommenderas endast när det föreskrivs om undantag från kapitlet i fråga.

För konsekvensens skull föreslås det att den möjlighet till fråntagande och förstöring som föreskrivs i 2 mom. utsträcks till att gälla även överlåtelse i strid med förbudet i ordningslagens 11 § av luftvapen och andra vapen som avses i den nämnda paragrafen till den som inte har fyllt 18 år.

2. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring av strafflagen**

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 2 a kap. 9 § och 34 a kap. 1 § 1 mom. 2 punkten, sådana de lyder, 2 a kap. 9 § i lag 613/2003 och 34 a kap. 1 § 1 mom. 2 punkten i lag 832/2003, samt *fogas* till lagen ett nytt 41 kap., i stället för det 41 kap. som upphävts genom lag 827/1970, som följer:

2 a kap.

Om böter, förvandlingsstraff och ordningsbot

9 §

Ordningsbotsförelser

Ordningsbot kan i enlighet med 2—6 mom. bestämmas som påföljd för en förelse som hör under allmänt åtal, när det strängaste förskrivna straffet är böter eller fängelse i högst sex månader.

Ordningsbot kan bestämmas som påföljd för ringa brott mot vägtrafiklagen (267/1981) eller fordonslagen (1090/2002) eller sådana bestämmelser som utfärdats med stöd av dem och som gäller

- 1) gående,
- 2) förare av motorlösa fordon,
- 3) motordrivna fordons eller släpfordons konstruktion, utrustning, skick eller handlingar som skall medföras vid körning av motordrivna fordon, störande och onödig körning med motordrivna fordon, persontransport, användning av förarens eller passagerarens personliga skyddsutrustning, övriga trafikregler som gäller för föraren eller påbud, förbud eller begränsningar som anges med trafikanordning,

4) överskridande av den högsta tillåtna hastigheten med ett motordrivet fordon, eller

5) besiktning och anmälan för registrering av fordon.

Ordningsbot kan också bestämmas som påföljd för ringa överträdelse av nedskräpningsförbudet enligt avfallslagen (1072/1993) samt för försummelse att betala fiskevårdsavgift eller spöfiskeavgift enligt lagen om fiske (286/1982) eller för försummelse att inom utsatt tid uppvisa ett bevis på att sådan avgift har betalats.

Ordningsbot kan också bestämmas som påföljd för ordningsförelse enligt ordningslagen (612/2003).

Ordningsbot kan också bestämmas som påföljd för ringa i 41 kap. 6 § avsett innehav av föremål eller ämne som lämpar sig för att skada någon annan.

Närmare bestämmelser om de förelser som nämns i 2—5 mom. utfärdas genom förordning av statsrådet.

34 a kap.

Om terroristbrott

1 §

Brott som begåtts i terroristiskt syfte

Den som i terroristiskt syfte och så att gärningen är ägnad att allvarligt skada en stat el-

ler en internationell organisation gör sig skyldig till

2) uppsåtligt framkallande av fara, uppsåtligt sprängämnesbrott eller brott mot bestämmelserna om farliga föremål, skall dömas till fängelse i minst fyra månader och högst fyra år,

41 kap.

Om vapenbrott

1 §

Skjutvapenbrott

Den som i strid med skjutvapenlagen (1/1998)

1) överför eller för in till Finland, överför från Finland, i kommersiellt syfte för ut, transiterar eller tillverkar eller saluför, förvärvar, innehar eller överlåter ett skjutvapen, en vapendel, patroner eller särskilt farliga projektiler,

2) i kommersiellt syfte reparerar eller modifierar ett skjutvapen eller en vapendel, bedriver skjutbaneverksamhet eller ger utbildning i användningen av skjutvapen,

3) lånar ut ett skjutvapen eller en vapendel till någon som inte har rätt att inneha ett sådant,

4) helt eller delvis försummar skyldigheten att föra register som en vapennäringsidkare skall föra enligt 25 § 1 mom. i skjutvapenlagen,

5) försummar den i 110 § 1 mom. i skjutvapenlagen föreskrivna skyldigheten att låta besikta skjutvapen och patroner som tillverkas, repareras, överförs eller förs in till Finland för försäljning, eller

6) försummar den i 112 a § i skjutvapenlagen föreskrivna skyldigheten att på polisinsättning visa upp skjutvapen och vapendelar som försatts i varaktigt obrukbart skick

skall för *skjutvapenbrott* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

Försök är straffbart.

Som skjutvapenbrott anses inte innehav av ett skjutvapen, en vapendel, patroner eller särskilt farliga projektiler enligt 1 mom.

1 punkten, om den som innehar ett sådant föremål på eget initiativ gör en anmälan till polisen om föremålet och överlämnar det i polisens besittning.

2 §

Grovt skjutvapenbrott

Om i samband med ett skjutvapenbrott

1) föremålet för brottet är ett särskilt farligt skjutvapen eller en stor mängd skjutvapen eller vapendelar,

2) betydande ekonomisk vinning eftersträvas eller

3) brottet begås särskilt planmässigt och brottet även bedömt som en helhet är grovt, skall gärningsmannen för *grovt skjutvapenbrott* dömas till fängelse i minst fyra månader och högst fyra år.

Försök är straffbart.

3 §

Lindrigt skjutvapenbrott

Om ett skjutvapenbrott, med beaktande av arten och mängden av föremål som brottet riktar sig mot eller andra omständigheter som hänför sig till brottet, bedömt som en helhet är ringa, skall gärningsmannen för *lindrigt skjutvapenbrott* dömas till böter.

4 §

Brott mot bestämmelserna om farliga föremål

Den som i strid med 9 § i ordningslagen inför i landet, tillverkar eller saluför ett farligt föremål, skall för *brott mot bestämmelserna om farliga föremål* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

Försök är straffbart.

5 §

Innehav av farligt föremål

Den som i strid med 9 § i ordningslagen innehar ett farligt föremål på allmän plats eller i ett trafikmedel på allmän plats, skall för

innehav av farligt föremål dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

6 §

Innehav av föremål eller ämne som lämpar sig för att skada någon annan

Den som i strid med 10 § i ordningslagen på allmän plats innehar ett föremål eller ämne som lämpar sig för att skada någon annan eller ett föremål som är förvillande likt ett skjutvapen eller en explosiv vara, skall för *innehav av föremål eller ämne som lämpar sig för att skada någon annan* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

För innehav av föremål eller ämne som lämpar sig för att skada någon annan döms

även den som i strid med 11 § i ordningslagen säljer eller annars varaktigt överlåter ett luftvapen, ett vapen med fjäderfunktion eller en harpun till den som inte fyllt 18 år.

7 §

Ordningsbot

Bestämmelser om ordningsbot som påföljd för ringa i 6 § avsett innehav av föremål eller ämne som lämpar sig för att skada någon annan finns i 2 a kap. 9 § 5 mom. samt i den förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 6 mom. i sistnämnda paragraf.

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag**om ändring av skjutvapenlagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i skjutvapenlagen av den 9 januari 1998 (1/1998) 101 §, sådan den lyder i lagarna 601/2001 och 804/2003,

ändras 102—104 §, av dem 103 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 601/2001, samt

fogas till lagen en ny 104 a § som följer:

9 kap.

Påföljder

102 §

Skjutvapenbrott

Bestämmelser om straff för skjutvapenbrott, grovt skjutvapenbrott och lindrigt skjutvapenbrott finns i 41 kap. 1—3 § i strafflagen och bestämmelser om straff för ovarsam hantering i 44 kap. 12 § i strafflagen.

103 §

Skjutvapenförseelse

Den som i strid med denna lag uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) försummar anmälningsplikten enligt 22 § 1 mom., 24 § 1 mom., 89 § eller 111 § 1 mom.,

2) försummar skyldigheten att göra anmälan om ändringar i förvaringslokalerna enligt 22 § 2 mom. eller 59 §,

3) underlåter att ansöka om innehavstillstånd inom den tid som föreskrivs i 52 § 1 mom.,

4) helt eller delvis försummar skyldigheten att föra register som en vapensamlare skall föra enligt 59 a § 1 mom. eller 60 § 1 mom.,

5) försummar skyldigheten att visa upp eller överlämna ett tillståndsbevis till polisen enligt 52 § 2 mom. eller 90 eller 112 §, skyldigheten att visa upp eller överlämna ett europeiskt skjutvapenpass till polisen enligt 74 § 3 mom. eller skyldigheten enligt 96 § 1 mom. att till polisen överlämna ett tillståndsbevis eller samtycke,

6) försummar skyldigheten att göra anmälan om förvärv av en vapendel eller att visa upp vapendelen för polisen enligt 70 §,

7) försummar sin övervakningsplikt efter att med stöd av 88 § ha överlåtit ett skjutvapen för att användas av någon annan,

8) förvarar ett skjutvapen eller en vapendel eller bär eller transporterar ett skjutvapen,

9) försummar skyldigheten enligt 108 § 1 mom. 3 punkten eller 112 § att för polisen visa upp ett skjutvapen eller en vapendel som försatts i varaktigt obrukbart skick,

10) försummar skyldigheten att låta besikta ett skjutvapen enligt det villkor som med stöd av 110 § 2 mom. har tagits in i ett privat tillverkningstillstånd, eller

11) försummar skyldigheten enligt 117 § att visa upp ett tillståndsbevis, ett europeiskt skjutvapenpass eller de skjutvapen, vapendelar, patroner eller särskilt farliga projektiler som innehas med stöd av tillståndsbeviset eller med stöd av sådana tillstånd som antecknats i det europeiska skjutvapenpasset,

skall för *skjutvapenförseelse* dömas till böter.

104 §

Förverkandepåföljd

Bestämmelser om förverkande av hjälpmedel vid brott samt föremål och egendom som har framställts, tillverkats eller fåtts till stånd genom brott eller som har varit föremål för ett brott finns i 10 kap. i strafflagen.

Om en förverkandepåföljd vore oskälig med beaktande av omständigheterna, behöver yrkande på förverkande inte framställas.

104 a §

Förstörande

En anhållningsberättigad tjänsteman har rätt att bevisligen förstöra i denna lag avsedda vapendelar, gassprayer, patroner eller särskilt farliga projektiler som kan tas i beslag, om de är av ringa värde och det är uppenbart att de av domstol skulle dömas förverkade till staten.

Denna lag träder i kraft den _____ 20 .

3.

Lag**om ändring av ordningslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i ordningslagen av den 27 juni 2003 (612/2003) 18 §, samt
ändras 17, 19 och 21 § som följer:

17 §

Övriga straffbestämmelser

Bestämmelser om straff för brott mot bestämmelserna om farliga föremål, innehav av farligt föremål och innehav av föremål eller ämne som lämpar sig för att skada någon annan finns i 41 kap. 4—6 § i strafflagen.

19 §

Ordningsbot

Bestämmelser om ordningsbot som påföljd för ordningsförseelse enligt 16 § finns i 2 a

kap. 9 § 4 mom. i strafflagen samt i den förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 6 mom. i sistnämnda paragraf.

21 §

Förstörande och fråntagande

Den som innehar ett i 9, 10 eller 11 § avsett föremål eller ämne eller ett i 13 § avsett ämne kan av polisen fråntas föremålet eller ämnet. En anställningsberättigad tjänsteman har rätt att bevisligen förstöra ett i 9, 10 eller 11 § avsett föremål eller ämne som kan tas i beslag, om det är av ringa värde och det är uppenbart att det av domstol skulle dömas

förverkat till staten. En polisman som hör till befälet har rätt att besvisligen förstöra även ett i 13 § avsett ämne jämte kärl, om ämnet jämte kärl är av ringa värde.

Polisen kan för bevarande av ordning och säkerhet frånta en person som i strid med 4 §

har intagit rusmedel de ämnen som denne innehar i ett öppnat eller öppet kärl och bevisligen förstöra dem.

_____ Denna lag träder i kraft den _____ 20 .

Helsingfors den 11 juni 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

1.**Lag****om ändring av strafflagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 2 a kap. 9 § och 34 a kap. 1 § 1 mom. 2 punkten,
sådana de lyder, 2 a kap. 9 § i lag 613/2003 och 34 a kap. 1 § 1 mom. 2 punkten i lag 832/2003, samt
fogas till lagen ett nytt 41 kap., i stället för det 41 kap. som upphävts genom lag 827/1970, som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

2 a kap.

Om böter, förvandlingsstraff och ordningsbot

9 §

Ordningsbotsföreseelser

Ordningsbot kan i enlighet med 2–5 mom. bestämmas som påföljd för en förseelse som hör under allmänt åtal, när det strängaste föreskrivna straffet är böter eller fängelse i högst sex månader.

Ordningsbot kan bestämmas som påföljd för ringa brott mot vägtrafiklagen (267/1981) eller fordonslagen (1090/2002) eller sådana bestämmelser som utfärdats med stöd av dem och som gäller

- 1) gående,
- 2) förare av motorlösa fordon,
- 3) motordrivna fordons eller släpfordons konstruktion, utrustning, skick eller handlingar som skall medföras vid körning av motordrivna fordon, störande och onödig körning med motordrivna fordon, persontransport, användning av förarens eller passagerarens personliga skyddsutrustning, övriga trafikregler som gäller för föraren eller påbud, förbud eller begränsningar som anges med trafikanordning,
- 4) överskridande av den högsta tillåtna

Ordningsbot kan i enlighet med 2–6 mom. bestämmas som påföljd för en förseelse som hör under allmänt åtal, när det strängaste föreskrivna straffet är böter eller fängelse i högst sex månader.

Ordningsbot kan bestämmas som påföljd för ringa brott mot vägtrafiklagen (267/1981) eller fordonslagen (1090/2002) eller sådana bestämmelser som utfärdats med stöd av dem och som gäller

- 1) gående,
- 2) förare av motorlösa fordon,
- 3) motordrivna fordons eller släpfordons konstruktion, utrustning, skick eller handlingar som skall medföras vid körning av motordrivna fordon, störande och onödig körning med motordrivna fordon, persontransport, användning av förarens eller passagerarens personliga skyddsutrustning, övriga trafikregler som gäller för föraren eller påbud, förbud eller begränsningar som anges med trafikanordning,
- 4) överskridande av den högsta tillåtna

hastigheten med ett motordrivet fordon, eller

5) besiktning och anmälan för registrering av fordon.

Ordningsbot kan också bestämmas som påföljd för ringa överträdelse av nedskräpningsförbudet enligt avfallslagen (1072/1993) samt för försummelse att betala fiskevårdsavgift eller spöfiskeavgift enligt lagen om fiske (286/1982) eller för försummelse att inom utsatt tid uppvisa ett bevis på att sådan avgift har betalats.

Ordningsbot kan också bestämmas som påföljd för ordningsförseelse enligt ordningslagen (612/2003) *samt för ringa brott mot vad som bestäms om föremål och ämnen som lämpar sig för att tillfoga någon annan skada.*

Närmare bestämmelser om de förseelser som nämns i 2—4 mom. utfärdas genom förordning av statsrådet.

hastigheten med ett motordrivet fordon, eller

5) besiktning och anmälan för registrering av fordon.

Ordningsbot kan också bestämmas som påföljd för ringa överträdelse av nedskräpningsförbudet enligt avfallslagen (1072/1993) samt för försummelse att betala fiskevårdsavgift eller spöfiskeavgift enligt lagen om fiske (286/1982) eller för försummelse att inom utsatt tid uppvisa ett bevis på att sådan avgift har betalats.

Ordningsbot kan också bestämmas som påföljd för ordningsförseelse enligt ordningslagen (612/2003).

Ordningsbot kan också bestämmas som påföljd för ringa i 41 kap. 6 § avsett innehav av föremål eller ämne som lämpar sig för att skada någon annan.

Närmare bestämmelser om de förseelser som nämns i 2—5 mom. utfärdas genom förordning av statsrådet.

34 a kap.

Om terroristbrott

1 §

Brott som begåtts i terroristiskt syfte

Den som i terroristiskt syfte och så att gärningen är ägnad att allvarligt skada en stat eller en internationell organisation gör sig skyldig till

2) uppsåtligt framkallande av fara, uppsåtligt sprängämnesbrott eller i 17 § 1 mom. ordningslagen (612/2003) avsett brott mot bestämmelserna om farliga föremål, skall dömas till fängelse i minst fyra månader och högst fyra år,

2) uppsåtligt framkallande av fara, uppsåtligt sprängämnesbrott eller brott mot bestämmelserna om farliga föremål, skall dömas till fängelse i minst fyra månader och högst fyra år,

41 kap.

Om vapenbrott

1 §

Skjutvapenbrott

(se skjutvapenlagens 101 §, som upphävs)

Den som i strid med *skjutvapenlagen* (1/1998)

1) överför eller för in till Finland, överför från Finland, i kommersiellt syfte för ut, transiterar eller tillverkar eller saluför, förvärvar, innehar eller överläter ett skjutvapen, en vapendel, patroner eller särskilt farliga projektiler,

2) i kommersiellt syfte reparerar eller modifierar ett skjutvapen eller en vapendel, bedriver skjutbaneverksamhet eller ger utbildning i användningen av skjutvapen,

3) lånar ut ett skjutvapen eller en vapendel till någon som inte har rätt att inneha ett sådant,

4) helt eller delvis försummar skyldigheten att föra register som en vapennäringsidkare skall föra enligt 25 § 1 mom. i *skjutvapenlagen*,

5) försummar den i 110 § 1 mom. i *skjutvapenlagen* föreskrivna skyldigheten att låta besikta skjutvapen och patroner som tillverkas, repareras, överförs eller förs in till Finland för försäljning, eller

6) försummar den i 112 a § i *skjutvapenlagen* föreskrivna skyldigheten att på polis-inrättning visa upp skjutvapen och vapendelar som försatts i varaktigt obrukbart skick skall för *skjutvapenbrott* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

Försök är straffbart.

Som skjutvapenbrott anses inte innehav av ett skjutvapen, en vapendel, patroner eller särskilt farliga projektiler enligt 1 mom. 1 punkten, om den som innehar ett sådant föremål på eget initiativ gör en anmälan till polisen om föremålet och överlämnar det i polisens besittning.

(se skjutvapenlagens 102 §, som ersätts med en hänvisnings bestämmelse)

(se skjutvapenlagens 103 § 1 mom., som förslaget ersätter)

(se 17 § 1 och 2 mom. i ordningslagen. Paragrafen ersätts med en hänvisningsbestämmelse.)

(se 17 § 3 mom. i ordningslagen. Paragrafen ersätts med en hänvisningsbestämmelse.)

2 §

Grovt skjutvapenbrott

Om i samband med ett skjutvapenbrott

- 1) föremålet för brottet är ett särskilt farligt skjutvapen eller en stor mängd skjutvapen eller vapendelar,
- 2) betydande ekonomisk vinning eftersträvas eller
- 3) brottet begås särskilt planmässigt

och brottet även bedömt som en helhet är grovt, skall gärningsmannen för *grovt skjutvapenbrott* dömas till fängelse i minst fyra månader och högst fyra år.
Försök är straffbart.

3 §

Lindrigt skjutvapenbrott

Om ett skjutvapenbrott, med beaktande av arten och mängden av föremål som brottet riktar sig mot eller andra omständigheter som hänför sig till brottet, bedömt som en helhet är ringa, skall gärningsmannen för *lindrigt skjutvapenbrott* dömas till böter.

4 §

Brott mot bestämmelserna om farliga föremål

Den som i strid med 9 § i ordningslagen inför i landet, tillverkar eller saluför ett farligt föremål, skall för *brott mot bestämmelserna om farliga föremål* dömas till böter eller fängelse i högst två år.
Försök är straffbart.

5 §

Innehav av farligt föremål

Den som i strid med 9 § i ordningslagen innehar ett farligt föremål på allmän plats eller i ett trafikmedel på allmän plats, skall för *innehav av farligt föremål* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

Innehav av föremål eller ämne som lämpar sig för att skada någon annan

(se ordningslagens 18 §, som upphävs)

Den som i strid med 10 § i ordningslagen på allmän plats innehar ett föremål eller ämne som lämpar sig för att skada någon annan eller ett föremål som är förvillande likt ett skjutvapen eller en explosiv vara, skall för innehav av föremål eller ämne som lämpar sig för att skada någon annan dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

För innehav av föremål eller ämne som lämpar sig för att skada någon annan döms även den som i strid med 11 § i ordningslagen säljer eller annars varaktigt överlåter ett luftvapen, ett vapen med fjäderfunktion eller en harpun till den som inte fyllt 18 år.

7 §

Ordningsbot

(se ordningslagens 19 §, som ändras)

Bestämmelser om ordningsbot som påföljd för ringa i 6 § avsett innehav av föremål eller ämne som lämpar sig för att skada någon annan finns i 2 a kap. 9 § 5 mom. samt i den förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 6 mom. i sistnämnda paragraf.

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag**om ändring av skjutvapenlagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i skjutvapenlagen av den 9 januari 1998 (1/1998) 101 §, sådan den lyder i lagarna 601/2001 och 804/2003,
ändras 102—104 §, av dem 103 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 601/2001, samt
fogas till lagen en ny 104 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

Påföljder

(101 § *upphävs*, se motsvarande bestämmelse i strafflagen 41 kap. 1 §)

102 §

Skjutvapenbrott

(102 § *ändras*, se motsvarande bestämmelse i strafflagen 41 kap. 2 §)

Bestämmelser om straff för skjutvapenbrott, grovt skjutvapenbrott och lindrigt skjutvapenbrott finns i 41 kap. 1—3 § i strafflagen och bestämmelser om straff för ovarsam hantering i 44 kap. 12 § i strafflagen.

103 §

Skjutvapenförseelse

Om ett skjutvapenbrott, med beaktande av arten och mängden av föremål som brottet riktar sig mot eller andra omständigheter som hänför sig till brottet, som helhet bedömt är ringa, skall gärningsmannen för skjutvapenförseelse dömas till böter.

För skjutvapenförseelse skall också dömas den som i strid med denna lag uppsåtligen

1) försummar anmälningsplikten enligt 22 § 1 mom., 24 § 1 mom., 89 § eller 111 § 1 mom.,

2) försummar skyldigheten att göra anmälan om ändringar i förvaringslokalerna enligt 22 § 2 mom. eller 59 §,

(ersätts av strafflagen 41 kap. 3 §)

Den som i strid med denna lag uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) försummar anmälningsplikten enligt 22 § 1 mom., 24 § 1 mom., 89 § eller 111 § 1 mom.,

2) försummar skyldigheten att göra anmälan om ändringar i förvaringslokalerna enligt 22 § 2 mom. eller 59 §,

Gällande lydelse

3) underlåter att ansöka om innehavstillstånd inom den tid som föreskrivs i 52 § 1 mom.,

4) helt eller delvis försummar skyldigheten att föra register som en vapensamlare skall föra enligt 59 a § 1 mom. eller 60 § 1 mom.,

5) försummar skyldigheten att visa upp eller överlämna ett tillståndsbevis till polisen enligt 52 § 2 mom., 90 eller 112 §, skyldigheten att visa upp eller överlämna ett europeiskt skjutvapenpass till polisen enligt 74 § 3 mom. eller skyldigheten enligt 96 § 1 mom. att till polisen överlämna ett tillståndsbevis eller samtycke,

6) försummar skyldigheten att göra anmälan om förvärv av en vapendel eller att visa upp vapendelen för polisen enligt 70 §,

7) försummar sin övervakningsplikt efter att ha överlåtit ett skjutvapen med stöd av 88 § för att användas av någon annan,

8) förvarar ett skjutvapen eller en vapendel eller bär eller transporterar ett skjutvapen,

9) försummar skyldigheten enligt 108 § 1 mom. 3 punkten eller 112 § att för polisen visa upp ett skjutvapen eller en vapendel som försatts i varaktigt obrukbart skick,

10) försummar skyldigheten att låta besikta ett skjutvapen enligt det villkor som med stöd av 110 § 2 mom. har tagits in i ett privat tillverkningstillstånd, eller

11) försummar skyldigheten enligt 117 § att visa upp ett tillståndsbevis, ett europeiskt skjutvapenpass eller de skjutvapen, vapendelar, patroner eller särskilt farliga projektiler som innehas med stöd av tillståndsbeviset eller med stöd av sådana tillstånd som antecknats i det europeiska skjutvapenpasset.

Föreslagen lydelse

3) underlåter att ansöka om innehavstillstånd inom den tid som föreskrivs i 52 § 1 mom.,

4) helt eller delvis försummar skyldigheten att föra register som en vapensamlare skall föra enligt 59 a § 1 mom. eller 60 § 1 mom.,

5) försummar skyldigheten att visa upp eller överlämna ett tillståndsbevis till polisen enligt 52 § 2 mom. eller 90 eller 112 §, skyldigheten att visa upp eller överlämna ett europeiskt skjutvapenpass till polisen enligt 74 § 3 mom. eller skyldigheten enligt 96 § 1 mom. att till polisen överlämna ett tillståndsbevis eller samtycke,

6) försummar skyldigheten att göra anmälan om förvärv av en vapendel eller att visa upp vapendelen för polisen enligt 70 §,

7) försummar sin övervakningsplikt efter att med stöd av 88 § ha överlåtit ett skjutvapen för att användas av någon annan,

8) förvarar ett skjutvapen eller en vapendel eller bär eller transporterar ett skjutvapen,

9) försummar skyldigheten enligt 108 § 1 mom. 3 punkten eller 112 § att för polisen visa upp ett skjutvapen eller en vapendel som försatts i varaktigt obrukbart skick,

10) försummar skyldigheten att låta besikta ett skjutvapen enligt det villkor som med stöd av 110 § 2 mom. har tagits in i ett privat tillverkningstillstånd, eller

11) försummar skyldigheten enligt 117 § att visa upp ett tillståndsbevis, ett europeiskt skjutvapenpass eller de skjutvapen, vapendelar, patroner eller särskilt farliga projektiler som innehas med stöd av tillståndsbeviset eller med stöd av sådana tillstånd som antecknats i det europeiska skjutvapenpasset,

skall för skjutvapenförseelse dömas till böter.

104 §

Förverkandepåföljd

Den som har gjort sig skyldig till skjutvapenbrott, grovt skjutvapenbrott eller skjutvapenförseelse skall dömas att till staten förverka det föremål i fråga om vilket han har brutit mot denna lag, eller värdet av det.

Bestämmelser om förverkande av hjälpmedel vid brott samt föremål och egendom som har framställts, tillverkats eller fåtts till stånd genom brott eller som har varit föremål för ett brott finns i 10 kap. i strafflagen.

Om ett skjutvapen förklaras förverkat, skall också delarna till vapnet i fråga samt de patroner och projektiler som lämpar sig för vapnet förklaras förverkade.

Ett föremål som helt eller delvis tillhör någon annan än gärningsmannen, någon annan än en som är delaktig i brottet eller någon annan än den för vars räkning eller med vars samtycke brottet har begåtts får inte förklaras förverkat. Den till vilken ett föremål har överförs efter det brottet begicks kan dock dömas att förverka föremålet, om han kände till brottet då han tog emot föremålet.

Om en förverkandepåföljd vore oskäligen med beaktande av omständigheterna, behöver den inte dömas ut eller yrkandet på förverkandepåföljd inte framställas. I stället för en förverkandepåföljd kan det också med ägarens samtycke bestämmas att ett skjutvapen eller en vapendel skall försättas i varaktigt obrukbart skick.

(ny)

Om en förverkandepåföljd vore oskäligen med beaktande av omständigheterna, behöver yrkande på förverkande inte framställas.

104 a §

Förstörande

En anhållningsberättigad tjänsteman har rätt att bevisligen förstöra i denna lag avsedda vapendelar, gassprayer, patroner eller särskilt farliga projektiler som kan tas i beslag, om de är av ringa värde och det är uppenbart att de av domstol skulle dömas förverkade till staten.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag**om ändring av ordningslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i ordningslagen av den 27 juni 2003 (612/2003) 18 §, samt
ändras 17, 19 och 21 § som följer:

Gällande lydelse

17 §

Brott mot bestämmelserna om farliga ämnen

Den som uppsåtligen i strid med 9 § inför i landet, tillverkar eller saluför ett farligt föremål, skall för *brott mot bestämmelserna om farliga föremål* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

Försök är straffbart.

Den som uppsåtligen i strid med 9 § innehar ett farligt föremål skall för den i 1 mom. nämnda gärningen dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

18 §

Brott mot bestämmelserna om föremål och ämnen som lämpar sig för att skada någon annan

Den som uppsåtligen i strid med 10 § innehar ett föremål eller ämne som lämpar sig för att skada någon annan eller i strid med 11 § uppsåtligen överlåter ett föremål som lämpar sig för att skada någon annan, skall för *brott mot bestämmelserna om föremål och ämnen som lämpar sig för att skada någon annan* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

Föreslagen lydelse

17 §

Övriga straffbestämmelser

(1 och 2 mom. ersätts av strafflagen 41 kap 4 §)

(3 mom. ersätts av strafflagen 41 kap. 5 §)

Bestämmelser om straff för brott mot bestämmelserna om farliga föremål, innehav av farligt föremål och innehav av ett föremål eller ämne som lämpar sig för att skada någon annan finns i 41 kap. 4—6 § i strafflagen.

(upphävs, se strafflagen 41 kap. 6 §)

19 §

Ordningsbot

Bestämmelser om ordningsbot som påföljd för ordningsförseelse enligt 16 § *samt för ringa brott enligt 18 § mot bestämmelserna om föremål och ämnen som lämpar sig för att skada någon annan* finns i 2 a kap. 9 § 4 mom. strafflagen samt i den förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 5 mom. i sist nämnda paragraf.

21 §

Förverkandepåföljd, förstörande och fråntagande

Bestämmelser om förverkande av hjälpmedel vid brott samt föremål och egendom som har framställts, tillverkats eller fåtts till stånd genom brott eller som har varit föremål för ett brott finns i 10 kap. strafflagen.

Polisen kan frånta den som innehar ett i 9 eller 10 § avsett föremål eller ämne eller ett i 13 § avsett ämne. En anhållningsberättigad tjänsteman har rätt att bevisligen förstöra ett i 9 eller 10 § avsett föremål eller ämne som kan tas i beslag, om det är av ringa värde och det är uppenbart att det av domstol skulle dömas förverkat till staten. En polisman som hör till befälet har rätt att bevisligen förstöra även ett i 13 § avsett ämne jämte kärl, om ämnet jämte kärl är av ringa värde.

Polisen kan för bevarande av ordning och säkerhet frånta en person som i strid med 4 § har intagit rusmedel de ämnen som denne innehar i ett öppnat eller öppet kärl och bevisligen förstöra dem.

19 §

Ordningsbot

Bestämmelser om ordningsbot som påföljd för ordningsförseelse enligt 16 § finns i 2 a kap. 9 § 4 mom. i strafflagen samt i den förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 6 mom. i sistnämnda paragraf.

21 §

Förstörande och fråntagande

(upphävs)

Den som innehar ett i 9, 10 eller 11 § avsett föremål eller ämne eller ett i 13 § avsett ämne kan av polisen fråntas föremålet eller ämnet. En anhållningsberättigad tjänsteman har rätt att bevisligen förstöra ett i 9, 10 eller 11 § avsett föremål eller ämne som kan tas i beslag, om det är av ringa värde och det är uppenbart att det av domstol skulle dömas förverkat till staten. En polisman som hör till befälet har rätt att bevisligen förstöra även ett i 13 § avsett ämne jämte kärl, om ämnet jämte kärl är av ringa värde.

Polisen kan för bevarande av ordning och säkerhet frånta en person som i strid med 4 § har intagit rusmedel de ämnen som denne innehar i ett öppnat eller öppet kärl och bevisligen förstöra dem.